

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Jerzy Szczurewski
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Grzegorza Giedrysa

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 r.

sprawy **R. Ł. s. M.**

oskarżonego z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., art. 263 §2 k.k.

z powodu apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt III K 101/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w opisie czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie I eliminuje słowo „dwukrotnie” i uchyla rozstrzygnięcie z punktu IV o surowszym ograniczeniu do skorzystania z warunkowego zwolnienia;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 113/21	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 lutego 2021 r. sygn. akt III K 101/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
oskarżyciel posiłkowy	
oskarżyciel prywatny	
obrońca	
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
inny	

1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy	

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI		

PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	R. Ł.	Brak u oskarżonego zamiaru zabójstwa A. S. (1). Oskarżony biegł z wyciągniętą bronią w kierunku A. S. (2), którego pomylił ze swoim znajomym K. J. (1). Nie chciał on zabić swojego znajomego, lecz jedynie go postraszyć, w związku z tym, że nie oddał mu 10.000 złotych.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 922 odwr. - 923

2.2. Ocena dowodów			
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	wyjasnienia oskarżonego	Gdyby oskarżony rzeczywiście chciał jedynie nastraszyć swojego znajomego, to nie wprowadzałby do komory naboju pocisku. Nie zakładałby też kominiarki na twarz, jeżeli celem jego	

		<p><i>działania miałyby być wzbudzenie respektu wobec jego osoby. Chcąc tylko nastraszyć znajomego z pewnością nie montowałby tłumika. Miejsce, w którym doszło do zdarzenia jest bardzo dobrze oświetlone. A. S. (2) jest bardzo dobrze znaną z innych spraw osobą. Jego wygląd bardzo się różni od wyglądu K. J. (1), którego zdjęcia (k. 921a - 921b) zostały złożone przez obrońcę na rozprawie odwoławczej. Wręcz niepodobieństwem jest, żeby oskarżony pomylił K. J. (1) z A. S. (2).</i></p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSEK</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p><i>I</i></p>	<p>obraza przepisów</p>	<p>zasadny</p>	

II.

III.

postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 410 k.pk. i art. 424 §1 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej i wybiórczej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, z pominięciem szeregu istotnych okoliczności ujawnionych w toku rozprawy bez należytego uzasadnienia, a polegające na:

1. Uznaniu za przydatne do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie nagrań monitoringu, pomimo iż nagrania zostały zarejestrowane w bardzo niskiej jakości, w porze nocnej co faktycznie uniemożliwia szczegółowe odtworzenie przebiegu zajścia z 9 grudnia 2019r, w szczególności niemożliwe jest poczynienie przez Sąd ustaleń, że oskarżony dwukrotnie pociągnął za

częściowo zasadny

niezasadny

spust celem oddania strzału w kierunku pokrzywdzonego.

2. Uznanie za przydatną do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie, opinii z dnia 19 maja 2020r biegłego J. K. odnośnie do faktu sprawności w dniu 9 grudnia 2019r zabezpieczonej u oskarżonego broni w sytuacji, kiedy biegły przed przystąpieniem do badań dokonał niedopuszczalnej ingerencji w przedmiot badań a polegającej na użyciu w znacznych ilościach preparatu W. (...) o silnych właściwościach penetrująco, czyszcząco smarujących i w konsekwencji wypaczenia wniosków opinii co czyni ją całkowicie wadliwą.

3. Uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżanego odnośnie braku zamiaru

**zabójstwa
pokrzywdzonego,
przypadkowym
znalezieniu
broni,
przekonania
oskarżonego, iż
posiadana przez
niego broń jest
niesprawna, w
sytuacji, kiedy
zgromadzony w
spawie i
prawidłowo
oceniony
materiał
dowodowy nie
pozwala na
skuteczne
zakwestionowanie
stanowiska
oskarżonego.
Nadto brak jest
motywu, którym
miałby się
kierować
oskarżony,
usiłując dokonać
zabójstwa
pokrzywdzonego.**

**4. Uznanie za
przydatne opinii
biegłych z
zakresu broni
i balistyki oraz
konfrontacji
biegłych do
czynienia ustaleń
faktycznych w
zakresie
pociągnięcia za
spust celem
oddania strzału
w sytuacji, kiedy
biegli nie byli
świadkami
zdarzenia i nie
mogą nic**

wiedzieć na ten temat.

błędne ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę orzeczenia, które mogły mieć wpływ na treść tego orzeczenia, a przejawiające się w:

1 dowolnym ustaleniu, że oskarżony działał z zamiarem zabójstwa pokrzywdzonego w sytuacji, kiedy oskarżony nie miał żadnego motywu, by tego dokonać, a zgromadzone w sprawie i prawidłowo oceniony materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne wywiedzenie takiego wniosku,

2. Dowolnym ustaleniu, że zabezpieczona u oskarżonego broń i amunicja były sprawne jednak nie doszło do oddania strzału uwagi na zbyt płytkie zadziałanie grota iglicznego, które to ustalenia są ze

*sobą w stopniu
oczywistym
sprzeczne.*

*3. Dowolnym
ustaleniu, że
zabezpieczona
broń była jedynie
zablokowana
nieprawidłowo
wprowadzonym
do komory
nabojowej
nabojem w
sytuacji, kiedy w
momencie
zatrzymana
zablokowany
nabój został z
komory
nabojowej
usunięty przez
funkcjonariusza
Policji, a
sporządzony
następnego dnia
protokół
ogłędzin broni
jednoznacznie
wskazuje, że jest
ona niesprawna.*

*4. Braku
jednoznacznych
ustaleń co do
przyczyn
niemożności
odwiedzenia
kurka pistoletu
co
uniemożliwiało
oddanie strzału
w sytuacji, kiedy
kwestia
sprawności
broni, którą
zabezpieczona u
oskarżonego ma
kluczowe
znaczenie w*

ocenie zamiaru, z jakim działał oskarżony.

5. Dowolnym ustaleniu, że do zacięcia broni musiało dość w dniu 9 grudnia 2019 już po nieudanej próbie oddania strzałów w sytuacji, kiedy opinie biegłych jedynie taką możliwość dopuszczają, zaś zgromadzony materiał dowody nie pozwala na ustalenia, że taka próba oddania strzałów w ogóle miała miejsce.

6. Dowolnym ustaleniu, że oskarżony dwukrotnie próbował wystrzelić w kierunku pokrzywdzonego i w tym celu dwukrotnie pociągnął za spust w sytuacji, kiedy żaden ze świadków nie potwierdził tego faktu, a na zabezpieczonych nagraniach z monitoringu również nie zarejestrowano tego faktu.

7. Dowolnym ustaleniu, że dwa

**odciśnięte na
splonce naboju
ślady powstały
w wyniku próby
jego odpalenia
przez
oskarżonego w
trakcie zajścia z
9 grudnia 2019r o
godzinie 22:01.**

**8. Dowolnym
ustaleniu, że
to oskarżony,
przygotowując
się do rzekomej
próby zabójstwa
pokrzywdzonego,
wprowadził
nabój do komory
nabojowej
pistoletu.**

**9. Dowolnym
ustaleniu, że
oskarżony
posiadła
umiejętność
obsługi broni i
umiejętność jej
odblokowania,
jako że jest
to umiejętności
powszechna i
wynika z lektury
filmów
dostępnych w
telewizji.**

**10. Dowolnym
ustaleniu, że
przypadkowe
zależenie broni
przez
oskarżonego nie
mogło mieć
miejsca w
sytuacji, kiedy
fakt taki w
rzeczywistości**

	<p>nie jest niemożliwy, a brak jest dowodów wykluczających tą okoliczność.</p> <p>W zakresie skazania oskarżonego za czym przypisany w punkcie drugim wyroku to jest zarzut posiadania bez wymaganego zezwolenia broni palnej wraz z tłumikiem huków oraz 3 sztuk sprawnie działającej amunicji do tej broni to jest czynu z art. 263 § 2 k.k. wyrokowi wymierzenie oskarżonemu rażąco surowej kary.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. I.</p> <p>Wbrew twierdzeniom obrońcy dowód z zapisu monitoringu ze sklepu (...) w B. mógł posłużyć do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Aby się</p>			

**o tym przekonać,
wystarczy
zapoznanie się
z materiałem
poglądowym na
kartach 121 –
136 akt sprawy.
Widać na nim
dokładnie, jak
dwóch mężczyzn
w pobliżu
delikatesów
prowadzi ze sobą
rozmowę oraz
że w pewnej
chwili biegnie
w ich stronę
zamaskowany
mężczyzna,
trzymający w
ręku przedmiot.
Na kolejnych
kadrach widać,
że mężczyźni,
którzy
rozmawiali w
pobliżu sklepu,
zaczynają
uciekać. Należy
jedynie przyznać
rację obrońcy,
że z nagrania
monitoringu nie
można
wyciągnąć
wniosku, że
oskarżony
dwukrotnie
pociągnął za
spust.**

**Nagranie z
monitoringu
należy powiązać
z innymi
dowodami. I
tak z zeznań
nie będących na
służbie
policjantów R. P.**

i K. J. (2) wynika jednoznacznie, że bieżącym mężczyzną w kominiarce był R. Ł.. Podjęli oni bowiem pościg za tym mężczyzną, w wyniku czego zatrzymali go z plecakiem, w którym znajdowała się wyposażona w tłumik broń palna.

Z kolei świadek W. S. rozpoznał siebie i A. S. (2) na fotogramach z monitoringu. W świetle zatem jego zeznań nie ulega wątpliwości, że rozmawiającymi ze sobą mężczyznami, w kierunku których biegł oskarżony, byli A. S. (2) i W. S.. Istotne też jest, że z depozycji W. S. wynika, iż jako pierwszy zaczął uciekać A. S. (2) zobaczywszy bieżącego w jego stronę zamaskowanego mężczyznę.

Sąd pierwszej instancji słusznie uznał też za przydatną do czynienia ustaleń faktycznych

opinię biegłego
J. K.. Podkreślić
należy, że
ostatecznie
wnioski z opinii
tego biegłego
zostały
potwierdzone
przez drugiego
biegłego R. T..
Obydwaj biegli
przyjęli, że nie
odpalenie
pocisku mogło
nastąpić z
różnych
powodów
podczas próby
użycia broni. Ich
zdaniem jednak
broń była
sprawna. Brak
odwiedzenia
kurka mógł ich
zdaniem zostać
wywołany
uderzeniem
pistoletu o ziemię
w chwili
zatrzymania
oskarżonego.
Faktem jest, że
podczas badań
broni biegły J.
K. spryskał ją
preparatem W.
(...). Jest to
jednakże
standardowe
zachowanie
podczas badania
broni w celu
sprawdzenia, czy
jest ona
sprawna.

Twierdzenia
oskarżonego, że
zupełnie
przypadkowo

znalazł
wyposażoną w
tłumik broń
palną, są
nadzwyczaj
naiwne i tym
samym nie
sposób dać im
wiary. Poza tym
na rozprawie
odwoławczej R.
Ł., wbrew temu
co podawał
wcześniej,
wyjaśnił, że broń
znalazł w
piwnicy
należącej do
osoby, której
danych nie chciał
zdradzić. W
światle zatem
jego ostatnich
wyjaśnień
znalezienie przez
niego broni
palnej nie było
zupełnie
przypadkowe.

Faktem jest, że
nie ustalono
motywu, jakim
kierował się
oskarżony
usiłując zabić
pokrzywdzonego.
Brak takiego
ustalenia nie
powoduje
jednakże, że na
podstawie
zebranych
dowodów nie
można ustalić
zamiaru, z jakim
działał R. Ł.
oddając strzał w
kierunku
pokrzywdzonego.

Należy mieć zaś na względzie, że z zeznań A. S. (2) wynika, że był on wcześniej informowany przez policjantów, że szykowany jest zamach na jego życie.

Dotychczasowa zaś karalność oskarżonego świadczy o tym, że obracał się on w środowisku przestępczym.

Oczywiste jest, że biegli nie byli świadkami zdarzenia. Nie oznacza to jednakże, że na podstawie ich opinii nie można dokonywać w sprawie ustaleń faktycznych. Z opinii tych zaś wynika, że z zabezpieczonej przy oskarżonym broni palnej próbowano oddać strzał. Biegły J. K. w wyniku przeprowadzonych badań identyfikacyjnych kategorycznie stwierdził, że nadesłany do badań nabój niewypał próbowano odstrzelić przy wykorzystaniu

ujawnionego przy oskarżonym pistoletu. Na powierzchni korpusu łuski znajdował się ślad, który świadczył o niedokładnym wprowadzeniu naboju do komory nabojowej lufy. Ślad ten został poddany badaniom identyfikacyjnym, które potwierdziły, że dowodowy nabój próbowano odpalić z dowodowego pistoletu.

To, co wynika z opinii biegłych należy powiązać z innymi dowodami, a zwłaszcza z zapisem monitoringu sklepu (...). Jeżeli oskarżony biegł z pistoletem w kierunku pokrzywdzonego i broń ta była załadowana, to biorąc pod uwagę opinię biegłych nie można wyprowadzić innego wniosku, jak tego, że R. Ł. próbował oddać strzał do A. S. (2). Podkreślić

**należy, że
oskarżony
składając
wyjaśnienia na
rozprawie przed
Sądem pierwszej
instancji
stwierdził, że gdy
zbliżył się do
pokrzywdzonego,
wyjął broń z
plecaka i
skierował ją w
jego kierunku.**

Ad. II

**Przypomnieć
należy, że brak
ustalenia
motywu
zabójstwa A. S.
(2) bynajmniej
nie wyklucza
kategorycznego
ustalenia, że
oskarżony chciał
go zabić.
Świadczy o tym
szereg dowodów,
dokładnie
omówionych
przez Sąd
pierwszej
instancji. Poza
tym, to że
A. S. (2) był
niedoszłą ofiarą
zabójstwa, nie
było na pewno
przypadkowe. Z
zeznań
pokrzywdzonego
wynika bowiem,
że był on
informowany
przez
policjantów, że
jest szykowany
zamach na jego**

**życie. Z urzędu
zaś sądowi
wiadome jest, że
A. S. (2) obracał
się w środowisku
przestępczym.
Dotychczasowa
karalność
oskarżonego
również
świadczy o tym,
że to środowisko
nie było dla niego
obce. Wszystkie
te okoliczności
należy ze sobą
powiązać.**

**Z opinii biegłych
wynika
jednoznacznie, że
znaleziona przy
oskarżonym
broń palna była
sprawna. Biegły
J. K.
przekonująco też
wywiódł, że z
przedmiotowej
broni próbowano
oddać strzał
używając do tego
naboju
znajdującego się
w komorze
nabojowej. Sąd
pierwszej
instancji
przeprowadził
konfrontację
biegłych celem
ustalenia, czy
broń była
sprawna. Biegli
zgodnie
stwierdzili, że
zabezpieczony
przy oskarżonym
pistolet był
sprawny. Żaden**

*z biegłych nie
naprawiał tej
broni. Sprawna
broń może zaś w
pewnych
przypadkach się
zaciąć. Opinie
biegłych nie są
zatem
wewnętrznie
sprzeczne. Tym
samym Sąd
pierwszej
instancji nie
poczynił na ich
podstawie
sprzecznych ze
sobą ustaleń.*

*Faktem jest, że
biegły R. T.
podczas oględzin
w dniu 10
grudnia 2019
roku stwierdził,
że pistolet jest
niesprawny
technicznie z
uwagi na brak
możliwości
napięcia kurka.
Na rozprawie
jednakże tenże
biegły stwierdził,
że nie dokonywał
dokładnych
ogłędzin.
Stwierdził to
wówczas
„pobieżnie”.
Jednocześnie na
rozprawie R. T.
przyznał, że broń
jest sprawna.
Biegły J. K. nie
dokonywał zaś
żadnych napraw
tej broni, a
jedynie spryskał
ją preparatem*

W. (...), co, jak wskazano wcześniej, jest standardowym działaniem przy badaniu broni. Wskazać też należy, że biegły R. T. stwierdził na rozprawie, że w celu sprawdzenia, czy broń jest sprawna, konieczne jest oddanie z niej strzału.

Z niebudzącej zastrzeżeń opinii biegłego J. K. wynika jednoznacznie, że przyczyną nie odpalenia naboju było zbyt płytkie uderzenie grota iglicznego w spłonkę skutkujące nie zadziałaniem znajdującego się w niej materiału inicjującego.

Przyczyna zbyt płytkiego uderzenia grota iglicznego w spłonkę naboju może być różna i jest trudna do ustalenia.

Wbrew twierdzeniom obrońcy to, z jakiego powodu nie doszło do strzału, nie ma w gruncie rzeczy znaczenia dla

**ustalenia
zamiaru, z jakim
działał
oskarżony. Jeżeli
w czasie próby
oddania strzału
broń się zacięła
z niewiadomego
powodu, to nie
oznacza to
przecież, że
oskarżony nie
mógł mieć
zamiaru
zabójstwa A. S.
(2).**

**Nie jest
bynajmniej
dowolnym
ustaleniem, że
do zacięcia się
broni znalezionej
przy oskarżonym
doszło 9 grudnia
2021 roku. To,
co wynika z
opinii biegłych
należy bowiem
powiązać z tym,
co wynika z
zapisu
monitoringu
przy sklepie
(...). Jeżeli broń
była naładowana
i ewidentne jest,
że próbowano
oddać z niej
strzał za pomocą
umieszczonego w
niej naboju, a
oskarżony biegł
z tym pistoletem
w kierunku A. S.
(2), co do którego
policjanci mieli
informację, że
jest planowany
na niego zamach,**

to w świetle doświadczenia życiowego i zasad racjonalnego rozumowania nie można mieć żadnych wątpliwości, że oskarżony próbował oddać z tej broni strzał w dniu 9 grudnia 2021 roku w kierunku A. S. (2).

Należy jedynie przyznać rację obrońcy, że brak jest dowodów na to, że z zabezpieczonej od oskarżonego broni próbowano dwukrotnie oddać strzał. Opinie biegłych pozwalają na ustalenie, że z tej broni próbowano jedynie raz oddać strzał.

Bez znaczenia dla ustalenia sprawstwa oskarżonego jest to, czy on sam wprowadził nabój do komory naboju czy też że została mu przekazana broń z naładowanym nabojem. Zasady racjonalnego rozumowania oraz doświadczenie

*życiowe
wskazują, że
oskarżony
biegnąc z bronią
w kierunku A.
S. (2) doskonale
wiedział, że broń
jest załadowana.*

*Nie ulega też
najmniejszej
wątpliwości, że
R. Ł. posiadał
umiejętność
posługiwania się
bronią, skoro,
jak wynika z
opinii biegłych,
próbowano z niej
oddać strzał przy
użyciu
załadowanego w
niej naboju. Nie
wymaga to
bowiem jakiegóś
szczególnej
wiedzy.*

*Wystarczające
jest krótkie
przeszkolenie.*

*Zdecydowana
większość
dorosłych osób
wie, jak oddać
strzał z pistoletu.
Najwyraźniej też
obrońca pominął
to, że oskarżony
w jednych ze
swoich
wyjaśnień
twierdził, że
próbował oddać
strzał z tej broni.*

*R. Ł. złożył różne
wyjaśnienia na
okoliczność
wejścia w
posiadanie*

**zabezpieczonych
przy nim
pistoletu i
amunicji. W
jednych
wyjaśnieniach
podał, że znalazł
ją zupełnie
przypadkowo na
krosowisku, w
drugich zaś
twierdził, że w
piwnicy
należącej do
osoby, której
danych nie chciał
podać. Już te
rozbieżności w
jego
wyjaśnieniach
powodują, że
w tym zakresie
nie można mu
dać wiary. Poza
tym wersja, że
oskarżony
znalazł ją
zupełnie
przypadkowo
jest tak
dziecinnie
naiwna, że
trudno byłoby
znaleźć
kogokolwiek, kto
by w to uwierzył.**

Ad. 3

**Obrońca w
swojej apelacji
nie przedstawił
jakichkolwiek
argumentów
przemawiających
za tym, że
wymierzona
oskarżonemu
kara
przestępstwo z**

art. 263 §2 k.k. jest rażąco surowa. Czyn ten zaś cechuje się znaczną szkodliwością społeczną. Posiadanie przez oskarżonego broni z amunicją, za pomocą której łatwo jest zabić człowieka, było szczególnie niebezpieczne. Oskarżony mimo ewidentnego faktu znalezienia przy nim broni nie wyraził żadnej skruchy czy też żalu. Przy wymiarze kary za ten czyn należało też mieć na względzie dotychczasową karalność oskarżonego.

Wniosek

W zakresie punktu I wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu usiłowania zabójstwa A. S. (2), a w zakresie punktu II wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary, zbliżonej do dolnych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>granic ustawowego zagrożenia.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów determinowała nieuwzględnienie wniosków apelacyjnych.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Brak podstaw do surowszego ograniczenia do skorzystania przez oskarżonego z warunkowego przedterminowego zwolnienia.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Podkreślić należy, że oskarżony z uwagi na popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy co do zasady mógłby ubiegać się o</p>		

wcześniejsze
zwolnienie z
zakładu karnego
po odbyciu 2/3
kary, czyli po
10 latach. Nie
oznacza to
jednakże, że
zostanie on
zwolniony po
upływie tego
okresu. Nie
można
wykluczyć, że
odbędzie całą
karę. Surowsze
ograniczenie do
skorzystania z
warunkowego
zwolnienia
powinno być
orzekane w
szczególnie
uzasadnionych
przypadkach, w
szczególności
wówczas, gdy
oskarżony jest
zdecydowanie
osobą nie
poddającą się
resocjalizacji lub
tez w przypadku
popętnienia
brutalnego i
drastycznego
przestępstwa.
Żaden z tych
przypadków w
niniejszej
sprawie nie
zachodzi. Samo
popętnienie
nawet
najpoważniejszej
zbrodni nie może
być utożsamiane
ze
skonkretyzowaniem
się przesłanki

<p>"szczególnie uzasadnionego wypadku" z art. 77 §2 k.k.</p> <p>Z tych też względów należało uznać, że w tej części wyrok jest rażąco niesprawiedliwy (art. 440 k.p.k.)</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Utrzymano wyrok w mocy co do winy i wymierzonych kar.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Żaden z postawionych w apelacji zarzutów nie był zasadny.</p> <p>Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, że wersja zdarzenia przedstawiona</p>		

*przez
oskarżonego jest
zupełnie
nieprawdopodobna.*

*Podnieść należy,
że oskarżony w
toku
postępowania
składał różne
wyjaśnienia,
dostosowując
najwyraźniej ich
treść do
pojawiających
się w sprawie
dowodów.*

*Składając
wyjaśnienia po
raz pierwszy
podał, że plecak
z którym biegł,
uciekając przed
goniącymi go
mężczyznami,
znalazł
przypadkowo i
nie wiedział co
się w nim
znajduje.*

*Twierdził, że
gdyby wiedział,
że jest w nim
broń, to by go
nie wziął. Nie
potrafił
wyjaśnić,
dlaczego uciekał.*

*Będąc kolejny
raz
przesłuchiwany
przez
prokuratora
twierdził, że
będąc w porze
późnowieczornej
na ulicy (...)
czekał na*

swojego
znajomego,
którego danych
nie chciał
zdradzić. Kiedy
zobaczył, co jest
w plecaku zaczął
uciekać.

Na rozprawie,
kiedy miał już
możliwość
zapoznania się z
zebranym
materiałem
dowodowym,
wyjaśnił, że broń
znalazł około
półtora miesiąca
przed
zdarzeniem na
krosowisku. W
lesie próbował
oddać z niej
strzał, lecz broń
okazała się
niesprawna. Od
pewnego czasu
był w konflikcie
ze znajomym,
którego danych
nie chciał przed
sądem ujawnić.
Postanowił
nastraszyć tego
znajomego przy
pomocy
znalezionej
broni. W dniu,
w którym go
zatrzymano,
dowiedział się,
że ten znajomy
przebywa w
lokalu P. F. obok
delikatesów. Gdy
się o tym
dowiedział, w
pośpiechu wyciął
maskę z rękawa

koszuli, wziął broń i pojechał taksówką na ulice (...). Przez pewien czas czekał, aż znajomy wyjdzie na zewnątrz lokalu. Gdy zauważył mężczyznę przypominającego swoją posturą znajomego, ruszył w jego kierunku. Przez moment nabral wątpliwości, czy jest to rzeczywiście jego znajomy. Cofnął się, ale gdy przyjrzał się temu mężczyźnie, uznał, że jest to jego znajomy i znowu ruszył w jego stronę. Wyjął z plecaka broń i skierował ją w kierunku tego mężczyzny. Gdy zdał sobie sprawę, że to nie jest jego znajomy, schował broń i zaczął uciekać.

Na rozprawie odwoławczej podał, że mężczyzną, którego chciał nastraszyć był K. J. (1) o pseudonimie (...). Był z nim skonfliktowany, ponieważ

zapłacił za niego 10.000 złotych za sterydy. K. J. (1) nie chciał zwrócić mu tych pieniędzy, unikał z nim kontaktu. Gdy dowiedział się, że przebywa on w centrum, postanowił tam pojechać i nastraszyć znajomego przy użyciu broni. W przeciwieństwie do swoich poprzednich wyjaśnień twierdził, że broń znalazł w piwnicy. Nie chciał zdradzić, do kogo miałaby należeć ta piwnica.

Trzeba być bardzo naiwnym, aby uwierzyć w wersję przedstawioną przez oskarżonego. Nie sposób jest uwierzyć w to, że pomylił swojego znajomego, którego dziwnym trafem nie można już przesłuchać, bo zmarł, z pokrzywdzonym w tej sprawie. Znamienne jest, że pokrzywdzony jest osobą bardzo dobrze znaną zarówno

organom
ścigania, jak i
organom
sądowym. Osoba
ta przewijała
się w różnych
sprawach bądź
to w charakterze
oskarżonego,
bądź świadka.
Wiadome też
jest, że stawiane
mu były zarzuty
związane z
różnymi
przestępstwami
popelnianymi w
ramach grupy
przestępczej
działającej w
szczególności na
terenie B..
Pokrzywdzony
znany jest w
środowisku
przestępczym.
Ma on bardzo
charakterystyczną
urodę. Łatwo
go rozpoznać i
trudno jest go
pomylić z inną
osobą. obrońca
oskarżonego
złożył na
rozprawie
zdjęcia K. J. (1).
Wygląd tej osoby
jest zupełnie inny
od wyglądu
pokrzywdzonego.
Jego twarz jest
zupełnie inna.
Wprawdzie do
zdarzenia doszło
w porze późno
wieczorowej, ale
miejsce, w
którym stał
pokrzywdzony,

było bardzo
dobrze
oświetlone.
Jedna rzecz jest
bardzo
znamienna: z
zeznań
pokrzywdzonego
wynika, że przed
tym zdarzeniem
w marcu 2019
roku przyjechali
do niego
policjanci z KWP
w B. i
poinformowali
go, że ktoś
planuje zabić go.

Hipotetycznie,
gdyby ostatnie
wyjaśnienia
oskarżonego
uznać za
prawdziwe, to
mając na
względzie to,
co wynika z
niepodważalnych
dowodów,
należałoby
przyjąć, że
oskarżony w
czyjejs piwnicy
znalazł broń
palną wraz
nabojami i
tłumikiem,
następnie
dowiedziawszy
się, że osoba,
która winna jest
mu pieniądze,
przebywa w
centrum miasta,
udał się na
ulicę (...) i w
pewnej chwili,
kiedy zauważył
mężczyznę,

którego omyłkowo wziął za swojego dłużnika, chcąc go nastraszyć, żeby oddał mu 10.000 złotych, nałożył na głowę kominiarkę i ruszył w jego kierunku trzymając jednocześnie w wyciągniętej ręce nabitą, gotową do oddania strzału broń palną, co sprawiło, że mężczyzna, którego pomylił z dłużnikiem zaczął uciekać i traf chciał, że tym pomyłonym z niedawno zmarłym kulturystą mężczyzną była osoba doskonale znana organom ścigania i co do której organy te miały informację, że jest planowany zamach na jego życie.

Żaden rozsądny człowiek nie byłby w stanie uwierzyć w taką wersję wydarzeń. Trzeba być wielce naiwnym, żeby w to uwierzyć.

**Nie ma zatem
żadnych
wątpliwości, że
oskarżony
swoim
zachowaniem
zmierzał
bezpośrednio do
zabójstwa
pokrzywdzonego.
Na szczęście nie
zrealizował
swojego
zamiaru.**

**Wymierzona
kara 15 lat
pozbawienia
wolności jest w
pełni adekwatna
do stopnia
szkodliwości
społecznej
popelnionego
przez
oskarżonego
czynu oraz do
stopnia
zawiniania. Nie
może być
żadnych
wątpliwości, że
popelniony przez
oskarżonego
czyn, chociaż nie
wyszedł poza
ramy
usiłowania, był
niezwykle
niebezpieczny.
Sąd pierwszej
instancji
prawidłowo
wyważył
wszystkie
okoliczności
wpływające na
wymiar kary.
Kara ta nie**

<p><i>jest ani rażąco surowa, ani też rażąco łagodna.</i></p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p><i>Uchylono rozstrzygnięcie o surowszym ograniczeniu do skorzystania z warunkowego przedterminowego.</i></p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p><i>Jak wyjaśniono wcześniej, brak było podstaw do uznania, że zachodzi "szczególnie uzasadniony wypadek" do wyznaczenia surowszego ograniczenia do skorzystania przez oskarżonego z warunkowego przedterminowego zwolnienia. Tym samym należało uznać, że w tej części zaskarżony wyrok jest</i></p>		

rażąco niesprawiedliwy.			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Ponieważ oskarżony jest pozbawiony wolności i tym samym pozbawiony możliwości		

	<i>zarobkowania, należało zwolnić go od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze.</i>	
7. PODPIS		